

עפ"א 16629/08/15 - עאדל עיאט, מופיד גרבאן נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה "השומרון"

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 16629-08-15 עיאט ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה שומרון

בפני מבקשים	כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
נגד משיבה	1. עאדל עיאט
	2. מופיד גרבאן ע"י ב"כ עו"ד קייס נאסר
	הוועדה המקומית לתכנון ובניה "השומרון" ע"י ב"כ עו"ד שגיא סיון נציג היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

1. לפניי בקשה, שהוגשה במסגרת ערעור פלילי, לעכב ביצוע צו הריסה מינהלי שהוצא על ידי המשיבה ביום 21.12.14 ולפיו על המבקשים להרוס את המבנה שנבנה על ידם בחלקה 29 בגוש 10398 בג'סר-אל-זרקא (להלן: "**המקרקעין**"). עיכוב הביצוע מתבקש עד להכרעה בערעור שהוגש על ידי המבקשים בתיק זה.

הערעור בתיק זה, הוגש על החלטות בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופט יעקב גולדברג), מתאריכים **28.7.15** ו- **30.7.15**, לפיהן החליט בימ"ש קמא לבטל הסדר דיוני שנערך בין הצדדים ביום **1.4.15** (לו נתן בימ"ש קמא, בו ביום, תוקף של החלטה) וכן על החלטתו מיום **5.8.15**, לפיה נדחתה בקשת המבקשים לדון מחדש בבקשתם לביטול צו ההריסה המינהלי הנ"ל.

להלן, בקצרה ככל האפשר, עיקרי העובדות הרלבנטיות לבקשה

2. המבקשים הם שוכרי המקרקעין ותחילת הפרשה בקוסנטרוקציית מתכת, בשטח של 80 מ"ר וגדר היקפית שהקימו המבקשים על המקרקעין, שייעודם הוא חקלאי (להלן: "**המבנה הראשון**").

3. המשיבה הוציאה שלושה צווי הריסה מינהליים. בעקבות הצו הראשון, שהוצא ביום 22.10.14, הרס המבקש 2 את המבנה הראשון, אך בסמוך לאחר מכן, שבו המשיבים ובנו על המקרקעין קונסטרוקציית מתכת חדשה, הפעם - בשטח של 350-500 מ"ר (להלן: "**המבנה השני**").

אין חולק שהמבנה השני הוקם ללא היתר. בחקירתו מיום 11.11.14, טען המשיב 2 שהמבנה השני נועד לשמש חממה והתחייב שלא להקים במקום גן אירועים או לעשות במבנה השני כל שימוש מסחרי אחר.

ביום 3.12.14, הוציא יו"ר המשיבה צו הריסה מינהלי למבנה השני (להלן: "**הצו השני**") ולאחר שהתברר כי בטעות הודבק הצו על מבנה אחר, בוטל הצו השני ויו"ר המשיבה הוציא ביום **21.12.14**, צו חדש תחתיו, אשר הודבק על המבנה השני ביום 25.12.14 (להלן: "**צו ההריסה**" או "**הצו השלישי**").

4. ביום 31.12.14 פנו המבקשים לבית המשפט בבקשה לביטול צו ההריסה. בבקשה ובתצהיר המבקש 1, אשר צורף אליה, טענו המבקשים, שהם הקימו במקרקעין **חממה** הניתנת לפירוק תוך מספר שעות ושאינן בכוונתם להקים במקום גן אירועים.

בדיון שהתקיים בבקשה, בבימ"ש קמא, במעמד הצדדים, ביום 7.1.15, חזרו המבקשים והצהירו כי בכוונתם להקים במקום חממה ומשתלה. בהמשך לדיון זה, הגישו המבקשים, ביום 14.1.15, טיעון משלים שגם בו חזרו והדגישו כי בכוונתם להקים במקום חממות ולהכשיר אותן כדן.

בדיון נוסף שהתקיים בבימ"ש קמא במעמד הצדדים ביום 11.2.15, השלימו הצדדים טיעוניהם ובית המשפט קמא קבע בסיום הדיון, שהחלטתו תישלח לצדדים. בטרם מתן החלטתו זימן בית משפט קמא את הצדדים לדיון נוסף בפניו, שהתקיים ביום 1.4.15. גם בדיון זה הבהירו המבקשים, שמדובר בחממה וטענו שהם מבקשים אורכה לביצוע צו ההריסה, על מנת להכשירה.

בישיבה זו, לאחר דיון לא פורמלי ובהמלצת בית משפט קמא, הגיעו הצדדים להסכמה בזו הלשון:

"הגענו להסכמה לפיה **הבקשה תידחה**. לפנים משורת הדין, מבלי שהדבר יהווה כל תקדים הן ביחס למבקשים והן לכל צד ג' אחר, במיוחד לנוכח טענת המבקשים כי הם זקוקים לארכה לצורך לגליזציה, ולשם כך בלבד, הוסכם כי ביצוע צו ההריסה יעוכב למשך 8 חודשים מהיום, ועד לתום מועד זה יבצעו המבקשים בעצמם או באמצעות מי מטעמם, הריסה עצמית של המבנה (להלן: "**מועד ביצוע ההריסה העצמית**"). לשם עמידה בהתחייבותם, יפקידו המבקשים סך של 15,000 ₪ בקופת בית המשפט וזאת לא יאחר מיום 1.5.15.

היה והמבקשים לא יהרסו את המבנה, לפי התחייבותם, תוכל המשיבה לבצע את הצו
וזאת למשך תקופה של 3 חודשים, החל מתום מועד ביצוע ההריסה העצמית, ובה בעת
מזכירות בית המשפט תעביר סכום הפיקדון לרשותה.

צו מניעת פעולות ואיסור שימוש יישאר בתוקף עד להחלטה אחרת.

(ההדגשות אינן במקור).

הסכמת הצדדים דלעיל קיבלה תוקף של החלטה (להלן: "**ההחלטה**") ובמסגרתה גם (כפי הכתוב לעיל), צו מניעת פעולות ואיסור שימוש, התקף עד להחלטה אחרת (להלן: "**צו המניעה**").

5. המשיבים לא הפקידו את הערובה שנקבעה בהחלטה ותחת זאת, החלו, סמוך לאחר מתן ההחלטה, לבצע עבודות בנייה במקרקעין, בהיקף נרחב, הכוללות בין היתר, עבודות גידור, קירוי וריצוף בשטח של מאות מ"ר, כפי שעולה מתמונות שהוצגו בפני בית משפט קמא (להלן: "**הבנייה**").

בעקבות כך, הגישה המשיבה, ביום 2.6.15, בקשה לבית משפט קמא, לביטול ההחלטה ולאחר שהמבקשים לא הגיבו לבקשה, הורה בית המשפט על ביטול ההחלטה ואישר למשיבה להרוס את הבנייה בתוך 30 ימים (להלן: "**ההחלטה השנייה**"). בהמשך, על פי בקשת המשיבה, האריך בימ"ש קמא את תוקף הצו עד ליום 19.8.15.

6. ביום 26.7.15 הגישו המבקשים בקשה דחופה לביטול שתי ההחלטות הנ"ל. הבקשה נדחתה על ידי בית משפט קמא בהחלטה שניתנה על ידו ביום 28.7.15 (להלן: "**ההחלטה השלישית**"). בו ביום הגישו המבקשים בקשה לעיון חוזר ורק סמוך לפני כן הפקידו את הערובה בסך של 15,000 ₪, שהיה עליהם להפקיד לאחר ההחלטה הראשונה.

תחילה טענו המבקשים, בבקשה שהגישו לבימ"ש קמא, לעיון חוזר בהחלטה מיום 28.7.15, כי הם ביצעו במקום עבודות, "בהוראת" המועצה המקומית, על מנת למנוע סכנה בטיחותית לילדים המשחקים באזור.

רק לאחר שבדין שהתקיים בבימ"ש קמא ביום **30.7.15** בו הגישה המשיבה לעיון ביהמ"ש תמונות, מהן עולה בבירור כי המבקשים הקימו במקום גן אירועים בשטח של מאות מ"ר, שבנייתו הושלמה והוא מוכן לתחילת פעילות, **הודו המבקשים לראשונה כי הם אמנם הקימו על המקרקעין גן אירועים**. לדבריהם, לאחר שבקשתם לבניית חממות במקום נדחתה על ידי משרד החקלאות ביום 2.6.15 הם החליטו, בעצה אחת עם ראש הרשות המקומית, להקים במקום גן אירועים.

למעשה, המבקשים אישרו בפה מלא, בפני בימ"ש קמא, שהם הפרו את ההחלטה ואת צו המניעה ואף הודיעו לבית משפט קמא כי עוד באותו יום עתידה להיערך במקום חתונה גדולה וציינו, שבמקום אמורים להיערך

אירועים נוספים.

בסיום הדיון דחה בית משפט קמא את בקשת המבקשים, הותר את צו ההריסה על כנו ונתן למשיבה ארכה לביצועו, עד ליום 19.8.15.

7. ביום **5.8.15** הגישו המבקשים לבימ"ש קמא (באמצעות עורך דין אחר), בקשה דחופה לביטול צו ההריסה ולמתן צו עיכוב ביצוע זמני. בבקשה טענו, בין היתר, כי ביצוע צו ההריסה יגרום להם ולציבור נזקים חמורים, בשל כך שכבר הוזמן מספר גדול של אירועים, שייתקיימו במבנה, המשמש כאולם אירועים.

בו ביום דחה בימ"ש קמא את הבקשה בקבעו, כי בדיון שהתקיים ביום 30.7.15 קיבלו המבקשים את יומם בביהמ"ש. בימ"ש קמא ציין, בהחלטתו זו, את הצהרותיהם הסותרות של המשיבים בפניו, את העובדה שהם הפרו את צו המניעה וכן ציין שהבקשה הוגשה בחוסר ניקיון כפיים ובחוסר תום לב.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בכל החומר המצוי בפניי לא מצאתי כל מקום לעכב ביצועו של צו ההריסה. המבקשים עצמם הודו בבימ"ש קמא, שהם הפרו את ההחלטה ואת צו המניעה, בכך שהמשיכו בבנייה חרף הצו והקימו במקום אולם אירועים.

בקשת המבקשים לחזור ולדון בטענות שהועלו על ידם לגבי צו ההריסה המינהלי, בבקשה המקורית לביטול שהוגשה לבימ"ש קמא, מנוגדת להסכמתם בישיבת יום 1.4.15, לפיה הבקשה תידחה. אין חולק שהמשיבים הם שהפרו, בריש גלי, את ההחלטה, לא רק באי הפקדת הערובה במועד (אף לא במסגרת הארכה שניתנה להם להפקדתה), אלא - וזה העיקר - בכך שהמשיכו בבנייה, בניגוד לצו, מה גם, שבניגוד להצהרתם בבקשתם המקורית, כי כל כוונתם היא להקים במקום חממה ומבנים חקלאיים, בנו אולם אירועים.

9. בנסיבות המפורטות לעיל, אין המשיבים יכולים לחזור לטענותיהם הראשונות, אשר מוצו בדיונים שהתקיימו בפני בימ"ש קמא, עובר למתן ההחלטה, ואין הם יכולים לחזור בהם מהסכמתם, בישיבת יום 1.4.15, לדחיית הבקשה לביטול צו ההריסה. מתן אפשרות למבקשים לשוב ולחזור לטיעונים שהעלו בבקשה לביטול הצו, לאחר שהם אלה אשר הפרו את ההסכמות אליהם הגיעו הצדדים בישיבת יום 1.4.15, את התחייבותם שלא להמשיך בבנייה, את החלטת ביהמ"ש ואת צו המניעה שניתן במסגרתה. אין לאפשר מצב בו החוטא ייצא נשכר.

בנסיבות העניין ולאור הסכמת הצדדים בישיבת יום 1.4.15, שקיבלה תוקף של החלטה, גם אין כל ממש בטעת

המבקשים, לפיה היה על בימ"ש קמא לשמוע ראיות באשר לחוקיות הצו המינהלי או לקיים בירור עובדתי, באשר להפרת הצו השיפוטי, בפרט שעה המשיבים עצמם הודו בפה מלא, בפני בימ"ש קמא, שהם הפרו את צו המניעה.

10. בטענות המבקשים, לפיהן היישוב זקוק לגן אירועים מאחר שעקב מחסור חמור בגני אירועים מתקיימים אירועים ברחובות וגורמים לסגירת כבישים, לסכסוכים בין התושבים ולפגיעות ברכוש וכן בטענתם לפיה ראש המועצה המקומית ואף המשטרה תומכים בהקמת גן האירועים במקום, אין כדי להצדיק את ביטול צו ההריסה והדברים ברורים.

11. נתתי דעתי גם לטענות המבקשים, לגופם של דברים, היינו - לטענותיהם הנוגעות לתוקף הצו השלישי (הוא הצו הרלבנטי) וסבורה אני, כי סיכוייהם של טענותיהם להתקבל קלושים ביותר, אם בכלל. טענות אלה, כמו גם טענותיהם בדבר מאזן הנוחות ונגד ביצוע ההריסה באופן מידי, אינן מצדיקות עיכוב ביצוע ואינני רואה מקום להרחיב בכך.

אציין, כי מאחר שאין חולק על העובדות המפורטות בפרק העובדות ונוכח ההתנהלות החריגה של המבקשים, הנוגעה, על פניה, בחוסר ניקיון כפיים, בחוסר תום לב בולט ובשימוש לרעה בהליכי בימ"ש, חרגתי, בניסוח החלטה זו, מהמקובל בהחלטות הניתנות בבקשה לעיכוב ביצוע.

אבהיר, כי נתתי דעתי גם לכך, שאי מתן צו לעיכוב ביצוע עשוי לייתר את הערעור ולכך שדרך כלל, מצב דברים כזה מצדיק שמירה על המצב הקיים, היינו - היענות לבקשה למתן צו עיכוב ביצוע. כמו כן, לא נעלמו מעיני טענות המבקשים באשר לנזקים שייגרמו להם ולציבור, בשל האירועים שכבר הוזמנו, אולם סבורה אני שהנסיבות המיוחדות של מקרה זה, כפי שפורטו לעיל, מצדיקות על אף כל זאת, דחיית הבקשה על אתר.

לפיכך ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים, בדחיפות.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ה, 17 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.